

MÅLGRUPPEN

Målgruppen omfatter voksne (alder $\geq$ 18 år) med autismspektrumsforstyrrelser (gennemgribende udviklingsforstyrrelser; ICD-10-koderne F84.0-9) med eller uden komorbiditet.

Autismspektrumsforstyrrelser er karakteriseret ved livslange begrænsninger i evnen til gensidig social interaktion og kommunikation og begrænsning i adfærdsrepertoire, forestillingsevne og interesser. Disse begrænsninger manifesterer sig ofte som:

- Vanskeligheder med at forstå sociale situationer og andre menneskers tanker og følelser
- En tendens til at tænke i sort-hvidt (f.eks. inden for politik eller moral) i stedet for at overveje mange perspektiver på en fleksibel måde
- En tendens til at dreje enhver samtale hen på en selv eller ens egne interessefelter
- En tydelig nedsat evne til at begynde eller vedligeholde en samtale med andre. Personen kan ikke se formålet med overfladisk social kontakt, udveksling af pæne ord eller blot at fordrive tiden sammen med andre, med mindre der er et klart emne for diskussionen/debatten
- En pedantisk måde at tale på eller brug af for mange detaljer
- En manglende evne til at erkende, hvornår lytteren er interesseret eller keder sig. Selvom personen har fået at vide, at han eller hun ikke skal tale for længe om egne særinteresser, kan denne vanskelighed vise sig tydeligt, hvis andre emner kommer op
- En tendens til ofte at sige ting uden at overveje, hvordan de indvirker på lytteren (faux pas)
- Reduceret brug af non-verbale kommunikationsformer (mimik, øjenkontakt og prosodi)
- Vanskeligheder med at tilpasse sig ændrede forhold og manglende fleksibilitet
- Hyper-/hyposensitivitet på forskellige sansemodaliteter

Vedr. sværhedsgrad og kompleksitet

Sværhedsgraden af og kompleksiteten i funktionsnedsættelsen skal svare til det niveau vi ellers udredder patienter på i behandlingspsykiatrien. Ift. behandling skal der derudover forefindes behandlingskrævende komorbiditet. Såfremt der ikke foreligger behandlingskrævende psykiatrisk komorbiditet afsluttes patienterne til egen læge eller kommunal opfølgning. Funktionsnedsættelse og kompleksiteten i funktionsnedsættelsen vil ofte vise sig i form af:

- Social invalidering (f. eks. hyppige konflikter med omgivelser eller isolation i hjemmet)
- Dårligt socialt netværk (insufficient/dysfunktionelt på afgørende områder).
- Længerevarende sygemelding eller manglende tilknytning til arbejdsmarked.
- Moderat sygdomserkendelse, præget af nedsat evne til at mestre eller opgive problematiske handlemønstre og selvforståelse.
- Psykiatrisk komorbiditet (angst, depression, spiseforstyrrelse, ADHD, etc.)

For disse patienter vil GAF-symptom eller -funktion typisk være under 50.